

des skal dette selv, efter at have opnaaet Myndighedsalderen, være berettiget til at anlægge Faderens Navn. — Saadan Navneforandring sker efter en af vedkommende Dommer uden Betaling udstedt Attest, der thinglæses uden Gebyr og noteres i Kirkebogen.

§ 3 sidste Stykke, som lyder saaledes:

Naar Fattigvæsenet helt eller delvis maa overtage BARNETS Forsørgelse, har det samme Ret til at fordrø Faderen ansat til Underholdningsbidrag. Men iøvrigt følger det af Forældrenes Forsørgelsespligt overfor BARNET, at Fattigunderstøttelse til dette maa betragtes som hvet Faderen, og at denne, hvis han dertil har Evne, er pligtig at erstatte Fattigvæsenet ogsaa den Del af Udgifterne ved Forsørgelsen, som overstiger det ham paalagte faste Bidrag.

§ 8, hvorefter der, naar det oplyses, at flere Personer have staaet i et saadant Forhold til Moderen, at enhver af dem kan være Fader til BARNET, ikke bliver Spørgsmaal om videre gaende Forpligtelser mod BARNET, navnlig heller ikke efter Lovens § 1, end Udredelse af Underholdningsbidrag.

§ 9, der lyder saaledes:

Naar et udenfor Egtteskab besvangret Fruentimmer ved sin frugtommelige Tilstand bliver forhindret eller dog væsentlig indskrænket i sin Erhvervsvirksomhed, kan hun fordrø, at den, der har besvangret hende, skal hve hende den fornødne Hjælp til hendes tarvelige Livsophold under Svangerskabet. Hun kan derhos forlange mindst Halvdelen og, om hendes Uformuenhed gjør det nødvendigt, og Mandspersonen efter sine Formuesforhold dertil er i Stand, endog hele Udgiften ved Medkomsten og Barsejengens godtgjort af den Paagældende. I Mangel af mindelig Overenskomst mellem Parterne tilkommer det Dyrigheden at bestemme det Beløb, der saaledes skal udredes, hvilket, forsaavidt det indeholder Erstatning for manglende Arbejdssevne, kan ansættes til en vis daglig Sum. Hvad der herefter paalægges en Mandsperson at udrede, kan inddrives hos ham ved Udpantning og Beslag i Lønning og Arbejdsfortjeneste.

Endelig formentes, at der ved Faderens Død bør tillægges det uægte BARN en fylligere Retstilstand end i det første Andragende foreslaaet.

Ministeriet har nu i det væsentlige kunnet slutte sig til de Forslag, som navnlig i det forstævnte Andragende ere fremkomne, saa vel som til de Betragtninger, hvorpaa disse ere støttede, og idet man derfor kan henholde sig til det ovenfor refererede Indhold af dette, skal man endnu tilføje Følgende:

Ministeriet maa ganske dele Andragernes Udtalelse om, at af alle de Foranstaltninger, som ere foreslaaede til Bedste for de uægte Børn, er der ingen af den Betydning som et ordnet og skarpt Tilsyn med Pleieforholdene. Særligt for de uægte Børns Vedkommende træde disse regelmæssig i Familiens Sted og udøve saaledes den største Indflydelse paa BARNETS Udvikling. Ministeriet har ogsaa i længere Tid haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og det vil være bekendt, at der netop i den seneste Tid er foretaget et meget betydningsfuldt Skridt paa dette Omraade, idet der ved den under 15de Juni d. A. stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn er fastslaaet Regler, hvorved dette Forhold for Hovedstadens Vedkommende har faaet en tilfredsstillende Ordning. Ogsaa udenfor Kjøbenhavn er der i den senere Tid gennem Sundhedsvedtægterne enkelte Steder givet Regler med Hensyn til Pleieforholdet, der, om de end ikke ere saa fuldige som de, der ere fastsatte i Kjøbenhavn, dog i det Hele ere tilfredsstillende, saaledes f. Ex. i Odense, Bef. 2. Aug. 1884, Maribo, Bef. 29. Novbr. 1884, § 67, Nyborg, Bef. 11. April 1885, Widdelbart, Bef. 1. Aug. f. A. § 48, Aalborg, Bef. f. D. § 35, Præstø, Bef. 19. Aug. f. A. § 43, Hobro, Bef. 12. Okt. f. A. § 70 og for Landets Vedkommende Sundhedsvedtægterne for Gjentofte, Søllerød og Tilstøb Sogne og for Frederiksborg Landsogn v. Bef. 17. Maj 1882 § 21, 7. Juni f. A. § 22, 28. Febr. 1883 § 16, 28. Decbr. f. A. § 18 m. fl. At denne Udvikling vil fortsættes, er der vistnok ingen Grund til at tvivle om, men dels vil denne kun gaa langsomt, dels vil den som Regel kun berøre Kjøbstæderne og ikke Landkommunerne; vel maa det erkjendes, at der i disse som oftest er langt mindre Trang til et organiseret Tilsyn end i Kjøbstæderne, men dette gjælder ikke ubetinget, og dertil kommer, at det uægtelig er noget abnormt, at der overalt, hvor en Ordning gennemføres ved Sundhedsvedtægt, i umiddelbar Nærhed deraf findes Steder, hvor den, som vil inddrage sig Tilsynet, kan finde Tilhold, og det er rimeligt, at denne Afgang vil blive benyttet mere og mere, efterhaanden som Pleielønnen stiger i Byerne og Virkningen af det stærkede Tilsyn der gjør sig gjældende. Af disse Grunde har Ministeriet ment, at det maatte anses rigtigt at fastsætte fornødne Regler med Hensyn til Tilsynet med Pleiebørn i en Lov. Men da en saadan selvsølgelig maa omfatte saavel ægte som uægte Børn og saaledes ikke vil kunne passe ind i nærværende Lovforslag, har man